

استراتژی جدید رسانه‌ای دولت؛

آیدولت‌پزشکیان بر شبکه‌های اجتماعی تمرکز خواهد کرد؟

سرویس سیاسی – در تحولات اخیر سیاسی و رسانه‌ای کشور، تشکیل «شورای راهبردی اطلاع‌رسانی دولت، به عنوان یکی از اقدامات کلیدی لیاپ حضرتی در دولت پزشکیان به چشم می‌خورد. این اقدام نه تنها نمایانگر رویکرد جدید دولت در زمینه مدیریت اطلاعات و اخبار است، بلکه نوید تغییرات گسترده‌ای در چگونگی انتشار اخبار و توزیع آن از طریق رسانه‌ها، به خصوص رسانه‌های سنتی و دولتی مانند ایرنا، ایسنا و ایران‌دارد. بررسی این تغییرات و پیامدهای احتمالی آن‌ها برای فهم رویکرد جدید قابل‌تامل است.

ایجاد «شورای راهبردی اطلاع‌رسانی دولت» قبل از اعلام رسمی انتصاب مدیران رسانه‌های رسمی دولتی، می‌تواند نشان از یک تغییر رویکرد جدی در نحوه اطلاع‌رسانی دولت جدید دارد.

در این رویکرد، به نظر می‌رسد که رسانه‌های سنتی که همواره نقش اول را در انتشار اخبار دولتی و رسمی داشتند، اکنون به سطح دوم اهمیت تنزل پیدا کنند. دلیل این موضوع می‌تواند در اولویت‌بندی دولت جدید در استفاده از ابزارهای جدیدتر و سریع‌تر برای انتشار اخبار باشد. این تغییرات به خصوص در فضایی که انتشار اخبار و اطلاعات از طریق شبکه‌های اجتماعی و اکانت‌های مجازی با سرعت بیشتری نسبت به رسانه‌های رسمی انجام می‌شود، بسیار حائز اهمیت است.

نقش رسانه‌های اجتماعی در انتشار اخبار

در سال‌های اخیر، شبکه‌ها و رسانه‌های اجتماعی به یکی از ابزارهای اصلی توزیع اخبار تبدیل شده‌اند و کاربران پیش از انتشار رسمی اخبار، اطلاعات را در این شبکه‌ها دریافت و منتشر می‌کنند. این موضوع باعث شده است که انحصار رسانه‌های سنتی در انتشار اخبار کمرنگ‌تر شود. در دولت جدید، با تشکیل «شورای راهبردی اطلاع‌رسانی»، کنترل این فضا و مقابله با انتشار اطلاعات نادرست (میس‌اینفورمیشن) در اولویت قرار دارد. به‌ویژه مدیریت بهتر اخبار و جلوگیری از سردرگمی در فضای مجازی از اهداف اصلی این شورا احتمالاً باشد.

پیش روایت‌سازی و کنترل روایت‌های عمومی

یکی از تکنیک‌های مؤثر در مدیریت افکار عمومی، پیش‌روایت‌سازی است. این تکنیک به‌خصوص در دولت‌های پیشین و توسط جناح‌های سیاسی برای هدایت ادراکات عمومی به کار گرفته شده است. پیش‌روایت‌سازی به این معناست که قبل از وقوع یک رویداد یا صدور بخشنامه، کاربران و کنشگران رسانه‌ای چارچوب‌های خاصی را منتشر می‌کنند تا مخاطبان به‌صورت ناخودآگاه تحت تأثیر این چارچوب‌ها قرار بگیرند.

در دولت پزشکیان، «شورای راهبردی اطلاع‌رسانی» احتمالاً به‌دنبال جلوگیری از پیش‌روایت‌سازی مخالفان و شکل‌دهی به ذهنیت عمومی قبل از اعلام‌های رسمی است. به‌کارگیری این استراتژی می‌تواند به دولت کمک کند تا روایت‌های مورد نظر خود را در فضای مجازی تثبیت کرده و از پیش‌زمینه‌های مخالفان جلوگیری کند. این اقدام به‌ویژه در حوزه‌هایی مانند سیاست خارجی و مسائل اقتصادی می‌تواند حیاتی باشد، چرا که روایت‌های متناقض و زود هنگام از سوی جناح‌های سیاسی مخالف ممکن است موجب انحراف افکار عمومی از اهداف دولت شود.

کاهش اهمیت رسانه‌های سنتی

با تغییر این رویکرد، نقش رسانه‌های سنتی در اطلاع‌رسانی کاهش خواهد یافت. به جای انتشار مستقیم اخبار، رسانه‌های سنتی بیشتر به بازنشر و تحلیل اخبار رسمی خواهند پرداخت. این تغییر نقش می‌تواند منجر به کاهش تنوع دیدگاه‌ها و تحلیل‌های رسانه‌ای شود. در عین حال، دولت از قدرت رسانه‌های اجتماعی برای انتشار سریع و مستقیم اطلاعات خود بهره می‌گیرد تا روایت‌های خود را پیش از مخالفان تثبیت کند.

چالش‌های رویکرد جدید

رویکرد جدید دولت بدون چالش نیست. اگر دولت نتواند اعتماد عمومی را جلب کند، کاربران ممکن است به سمت منابع غیررسمی و حتی نامعتبر متمایل شوند. این امر می‌تواند به بحران اعتماد در سیستم رسانه‌ای کشور منجر شود. همچنین کاهش نقش خبرنگاران مستقل و رسانه‌های آزاد ممکن است به کاهش تنوع دیدگاه‌ها و تحلیل‌های بی‌پایانجام، که خود چالشی برای دموکراسی رسانه‌ای است.

آینده رسانه‌های سنتی

با تداوم نقش رسانه‌های اجتماعی، رسانه‌های سنتی برای حفظ جایگاه خود در محیط جدید باید استراتژی‌های تازه‌ای اتخاذ کنند. تولید تحلیل‌های عمیق و مبتنی بر داده‌های واقعی می‌تواند راهی برای بازنمایی نقش آنها در افکار عمومی باشد. در غیر این صورت، رسانه‌های سنتی ممکن است به‌مرور به‌عنوان ابزارهای بازنشر اخبار رسمی به حاشیه بروند.

رویکرد دولت پزشکیان با ایجاد «شورای راهبردی اطلاع‌رسانی»، تلاشی است برای مدیریت فضای رسانه‌ای و جلوگیری از پیش‌روایت‌سازی توسط مخالفان سیاسی. این اقدام با اولویت دادن به انتشار مستقیم اخبار از طریق کانال‌های مجازی خود، به‌دنبال کاهش نقش رسانه‌های سنتی و جلوگیری از انتشار اطلاعات نادرست است.

در واقع، دولت جدید با اولویت دادن به انتشار اخبار مستقیم از طریق کانال‌های مجازی خود و کاهش نقش رسانه‌های سنتی، احتمالاً به دنبال جلوگیری از انتشار میس‌اینفورمیشن و دستکاری افکار عمومی توسط گروه‌های رقیب است. این تحول، ضمن ایجاد چارچوب‌های جدیدی برای مدیریت اخبار، می‌تواند نقش رسانه‌های سنتی را به حاشیه براند و به شکلی هوشمندانه افکار عمومی را از پیش‌هدایت کند. این تغییرات، ضمن مدیریت هوشمندانه فضای رسانه‌ای، می‌تواند به بازتعریف نقش رسانه‌های سنتی و ایجاد چارچوب‌های جدید برای اطلاع‌رسانی در کشور منجر شود.

سیاسی

حقیقت پور فعال سیاسی اصولگرا:

اقدامات تکراری، پرهزینه و کم‌بازده؛ سازمان‌های موازی به چه کاری می‌آیند؟

■ منصور حقیقت پور گفت: ما یک اشتباه بزرگ نیز در بخش حکمرانی انجام داده‌ایم و تعدادی از قرارگاه‌ها و نهادهایی را از ابتدای انقلاب شروع کردیم و جان‌انداختیم که مشمول زمان می‌شدند. در واقع اکنون دیگر زمان جمع شدن و برچیده شدن یا اصلاح فعالیت برخی نهادهاست. برای مثال بعد از انقلاب متوجه شدیم که میزان بی‌سوادی در کشور بسیار زیاد است و در نتیجه نهضت سوادآموزی را تأسیس کردیم. اما پرسش این است که قرار است تا چه زمانی به انجام فعالیت‌های این نهضت ادامه دهیم؟

سرویس سیاسی – مسئله نهادهای موازی در

کشور، موضوعی جدید نیست، اما به نظر می‌رسد این روزها تعداد این نوع نهادها رو به افزایش است. اخیراً یک رسانه در گزارشی به نقل از منابع آگاه خود از افزایش چنین پدیده‌ای در یک وزارتخانه پرده برداشته است.

حضور حدود ۳۰۰ نفر، غیر از کارمندان رسمی وزارت کشور در قالب "قرارگاه‌ها و کمیته‌های مختلف" مانند قرارگاه عفاف و حجاب و... موضوعیست که در این گزارش به آن پرداخته شده است. اما این شرایط که عمدتاً به عنوان فعالیت‌هایی خارج از ساختار رسمی وزارتخانه و بدون مسئولیت مشخص تعریف می‌شود با چه تبعاتی همراه است و چه آسیب‌هایی برای دولت و ملت خواهد داشت؟ منصور حقیقت پور، فعال سیاسی اصولگرا در گفتگو با فرارو به این پرسش‌ها پاسخ داده است:

سازمان‌های موازی و وزارتخانه‌ها کاری به جزی بی‌خاصیت کردن سیستم ندارند

کشور ما پر شده از اقدامات تکراری، پرهزینه و کم‌بازده، سازمان‌های موازی به چه کاری می‌آیند؟منصور حقیقت پور به فرارو گفت: «سازمان‌ها، کمیته‌ها، شورواها و نهادهایی که به موازات نهادهای اصلی تشکیل شده اند کاری به جز بی‌خاصیت کردن سیستم ندارند. ما نباید در سیستم بای بی‌انجام دهیم. ما باید راه را باز کنیم تا سیستم مذکور درست عمل کند، یا باید سیستم را اصلاح کنیم تا شرایط بهتری ایجاد شود. بای پس کردن سیستم از طریق ایجاد بنگاه‌ها و سازمان‌ها، یک اشتباه

یکشنبه ۱ مهر ۱۴۰۳، ۱۸ ربیع الاول ۱۴۴۶، ۲۲ سپتامبر ۲۰۲۴، شماره ۴۵۵۱، صفحه

یادداشت ...

رئیس‌جمهور مشغول برگزاری مصاحبهٔ مطبوعاتی است، رسانه رسمی سرگرم نظرسنجی منفی!

احمد زیدآبادی
فعال سیاسی

سرویس سیاسی – آیا می‌توان تصور کرد که در گوشه‌ای از دنیا در حالی که رئیس‌جمهور کشور مشغول برگزاری مصاحبهٔ مطبوعاتی است، دستگاه رسانهٔ رسمی کشور که بودجه‌اش از سوی دولت تأمین می‌شود، سرگرم نظرسنجی بسا جهت‌گیری منفی آشکار علیه شخص رئیس‌جمهور

و کابینهٔ او باشد؟ بدون تردید چنین پدیده‌ای در دنیای سابقه‌است اما چقدر کشور ما به رفتاری عادی تبدیل شده است؟ رسانهٔ رسمی در حد چندین شبکهٔ تصویری یا نباید وجود داشته باشد و یا اگر وجود دارد باید در جهت ترویج و معرفی سیاست‌های دولت عمل کند.

رسانهٔ رسمی نمی‌تواند منتقد و مخالف سیاست‌های دولت باشد. نقد عملکرد دولت بر عهدهٔ رسانه‌ها و شبکه‌های مستقل و غیردولتی است که هزینهٔ آنها از جیب صاحبان‌شان تأمین می‌شود. بنابراین فرمول خیلی ساده و سراسر است. حمایت از تصمیمات دولت از جایگاه رسمی و حکومتی، نقد تصمیمات دولت

و مخالفت با آن از بیرون از دولت و در سطح جامعهٔ مدنی و یا محدوده‌ای که

اصل تکنیک قوان آن را به رسمیت شناخته است. جز این باشد، نه‌فقط وضعیت دولت در دولت و آشوب عینی و ذهنی ناشی از آن پیش می‌آید، بلکه دولت مستقر هم زمینگیر و نهایتاً با شکست روبه‌رو می‌شود. در این میان آنچه این معضل را مضاف می‌کند، حق انحصاری دستگاه رسانه و تبلیغات رسمی برای ایجاد شبکه‌های تصویری است. این حق انحصاری سبب شده است که تعداد شبکه‌های تصویری صداوسیما به‌طور فرابنده‌ای افزایش یابد اما فعالان حوزهٔ جامعهٔ مدنی و یا بخش خصوصی حق و امکان راه‌اندازی یک شبکهٔ حتی در جهت دفاع از دولت مستقر را هم نداشته‌اند!

بدتر از این، حتی قوای حاکم به‌خصوص قوهٔ مجریهٔ کشور هم قادر به تأسیس یک شبکهٔ خبری در تحلیلی در اختیار خود نیستند و برای نشر دیدگاه‌ها و توجیه سیاست‌های خود ناچار باید نگاه‌شان به لطف و کرم مدیران دستگاه رسمی رسانه برای پوشش اقدامات آنها باشد!فاجعه هنگامی عمق بیشتری پیدا می‌کند که دستگاه رسمی رسانه هم منتقد و مخالف برخی از قوا از جمله قوهٔ مجریه باشد و نه‌فقط تلاشی در جهت توجیه تصمیمات آن در افکار عمومی نکند بلکه درست در حین برگزاری کنفرانس مطبوعاتی رئیس‌جمهور، در حرکی با سوگیری منفی در حال تضعیف و تخریب سیاست آن باشد!

همهٔ اینها ناهنجاری از گرفتاری دولت در ایران است چراکه دولت علاوه بر آنکه از خود تریبونی عام و گسترده ندارد و در عین حال توسط دستگاه تبلیغات رسمی مورد هدف قرار می‌گیرد، رسانه‌های فارسی‌زبان آن سوی مرزها نیز که به مدع عملکرد سطحی و دست‌انارانه و غیرحرفه‌ای صداوسیما، منزلت و مخاطباتی در بین افکار عمومی به دست آورده‌اند، بی‌وقفه در جهت بی‌اعتبارسازی آن تلاش می‌کنند و کمترین رحم و مروتی هم در کارشان دیده نمی‌شود.

با این حساب، دولت پزشکیان که جای خود، اگر زیاده‌ترین و ناتوان‌ترین سیاستمداران تاریخ جهان هم سسر از گور درآورند و کابینه‌ای را به اتفاق هم تشکیل دهند، امکان موفقیت در چنین وضعیتی را پیدا نخواهند کرد!این وضعیت درست‌شبههٔ این است که فردی بخواهد با دهان بسته یا دوخته در وسط مسابقهٔ سخنوری شرکت کند و از پس دیگران برآید! کشور اکنون در زیر خروارها مشکل و معضل فرو رفته و به هر ستمی که نگریسته شود، گرفتاری‌های موجود خود را نشان می‌دهند. حل یا حتی کنترل این حجم از معضلات پیل را نیز از پسا درمی‌آورد. بنابراین، کمک به حل مشکلات، حمایتی رامی‌طلبد که گویی نایاب شده است.

هر کس با دردرسرها و نابسامانی‌های جامعهٔایران آشنا باشد، قاعدتاً می‌داند که فصل انگشت گذاشتن بر معضلات سبری شده و اینک هنگام کشف مسیرهایی برای حل آنهاست. اما مخالفان دولت چه در داخل حکومت و چه در خارج از کشور که بر رسانه‌های تصویری مسلطند، همچنان در مرحلهٔ دست گذاشتن روی انواع مشکلات و بدتر از آن استفاده از رنج و درد مردم برای جذب مخاطب و با اهداف سیاسی مورد علاقهٔ خودند. با این وضعیت روشن است که دولت پزشکیان، بدون برخورداری از شبکه‌ای تصویری برای توجیه سیاست‌ها و اقدامات خود در افکار عمومی، زمین‌گیر می‌شود و شکست می‌خورد. به قول مولا علی، «الله الله در دربارهٔ شبکهٔ تصویری در اختیار دولت که اگر مقذور نشود، از هم‌اکنون باید در انتظار شکست دولت نشست. شکست این دولت اما شبهتی به شکست دولت‌های پیشین ندارد. عقوبتش هولناک‌تر از آن است که برخی اذهان ساده و بیسط و ناشنا به ریشه‌های اجتماعی و اقتصادی سیاست می‌بندارند!

نماینده ادوار مجلس شورای اسلامی:

پزشکیان در سفر به نیویورک، نخبگان و ارباب‌ی باز گشت به کشور امیدوار کند

سرویس سیاسی – یک نماینده ادوار مجلس شورای اسلامی، تأکید کرد: انتظار می‌رود در سخنرانی رئیس‌جمهور در نشست مجمع عمومی سازمان ملل تمدن چند هزار ساله ملت ایران بروز و ظهور کرده و نقاط امیدبخشی در این نشست مطرح شود. ذبیح‌الله اعظمی با اشاره به اهمیت سفر رئیس‌جمهور به نیویورک در این شرکت در مجمع عمومی سازمان ملل، بیان کرد: روسای جمهوری اسلامی ایران در دوره‌های گذشته همواره به نیویورک داشته و در مجمع عمومی سازمان ملل سخنرانی داشته‌اند. عمدتاً روسای‌جمهور در این نشست دیدگاه‌های خود را بیان می‌کنند؛ بنابراین حضور رئیس‌جمهور در این مجمع حائز اهمیت است. انتظار می‌رود بجای سخنرانی تئش زاده دیدگاه‌ها و تقاض امیدبخش مطرح شود.

وی اظهار کرد: رئیس‌جمهور قبلی که موضوع گفت‌وگوی تمدن‌ها را مطرح کرد اظهاراتش در رسانه‌های دنیا در صدر اخبار قرار گرفت. ماملت تمدنی بوده که سابقه چند هزار ساله داشته و انتظار می‌رود هم نقش موثر در نظم جهانی داشته و هم در نشست‌های رئیس‌جمهور دیدارهایی با ایرانیان ساکن خارج از کشور و نخبگانی که کشور را ترک کرده‌اند، داشته باشد. باید این نخبگان را برای بازگشت به کشور امیدوار کرد. نماینده ادوار مجلس شورای اسلامی بیان کرد: از سوی دیگر سرمایه‌گذاران مقیم خارج بسیار مهم هستند باید آنان را ترغیب کرد تا به کشور بازگشتند و در سرزمین مادری خود سرمایه‌گذاری کنند. رئیس‌جمهور با صدافتق که دارد می‌تواند به خوبی به این موضوع جامه عمل بپوشاند. وی تأکید کرد: تمام مسران و روسای‌جمهور کشور‌های مختلف در این نشست حضور دارند. باید برنامه ریزی لازم برای دیدار با مسران کشورهای مختلف در حاشیه این نشست انجام شود. یک دیدار کوچک ۱۰ دقیقه‌ای می‌تواند یک مشکل از کشور را حل کرده یا یک سرمایه‌ را به کشور بازگرداند. این‌ها فرصت بسیار خوبی است که در این سفر وجود داشته و نباید آن را از دست داد. امیدوار هستم بعد از بازگشت رئیس‌جمهور شاهد خروجی این سفر برای مردم باشیم. در غیر این صورت فقط یک هزینه‌ای بر دوش ملت خواهد بود.

کلیه سفارشات MDF، چوبی دکوراسیون غرفه و منزل

تلفن: ۷۷۹۸۲۵۲۲

حلاج کپیش صنایع چوب